

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση, η προσφεύγουσα ζητεί τη μερική ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008, σχετικά με διαδικασία βάσει του άρθρου 81 ΕΚ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC), σχετικά με εναρμονισμένες πρακτικές όσον αφορά τις προϋποθέσεις διαχείρισης των δικαιωμάτων δημόσιας εκτέλεσης μουσικών έργων, καθώς και τις προϋποθέσεις χορήγησης αντίστοιχων αδειών από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης, υπό τη μορφή των περιορισμών μέλους που εφαρμόζονται στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης, όπως προβλέπονται στο υπόδειγμα σύμβασης της Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs — Διεθνούς Συνομοσπονδίας των Εταιριών των Δημιουργών και Συνθετών (υπόδειγμα σύμβασης CISAC) ή όπως εφαρμόζονται *de facto*.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πρώτον ότι η Επιτροπή παραβίασε τα δικαιώματά της άμυνας και τον ουσιώδη τύπο:

- δεχόμενη, με την προσβαλλόμενη απόφαση, εις βάρος της προσφεύγουσας τη συμμετοχή της σε υποτιθέμενη εναρμονισμένη πρακτική, ενώ η ανακοίνωση των αιτιάσεων που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα βασιζόταν στη θεωρία του φαινομένου δικτύωσης· ως εκ τούτου η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να αμυνθεί όσον αφορά τη συμμετοχή της σε υποτιθέμενη εναρμονισμένη πρακτική·
- μη αιτιολογώντας την εις βάρος της προσφεύγουσας αιτίαση σχετικά με τους περιορισμούς μέλους που περιλαμβάνονταν στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης που συνήφθησαν μεταξύ εταιριών ευρωπαϊών δημιουργών ή εφαρμόστηκαν από αυτές *de facto* ενώ η προσφεύγουσα απέδειξε ότι είχε καταργήσει τις ρήτρες αυτές και δεν τις εφάρμοζε πλέον·
- μη ορίζοντας τη δραστηριότητα που αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, όσον αφορά τη σχετική με την υποτιθέμενη εναρμονισμένη πρακτική παράβαση, και ως εκ τούτου το περιεχόμενο της εντολής της.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 της συμφωνίας ΕΟΧ:

- δεχόμενη εις βάρος της προσφεύγουσας παράβαση λόγω της ρήτηρας μέλους ενώ η προσφεύγουσα απέδειξε ότι είχε καταργήσει τις ρήτρες αυτές και δεν τις εφάρμοζε πλέον·
- υποπίπτοντας σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά την εκπομπή μέσω δορυφόρου, δεδομένου ότι οι εταιρίες δημιουργών έλαβαν αντίστοιχα εντολή να χορηγήσουν στους φορείς μεταδόσεων μέσω δορυφόρου άδεια πολλαπλών περιοχών για το σύνολο της ζώνης που κάλυπτε ο δορυφόρος που χρησιμοποιήθηκε για την μετάδοση των προγραμμάτων τους·
- δεχόμενη έναν ανακριβή ορισμό της αγοράς·
- δεχόμενη εις βάρος της προσφεύγουσας τη συμμετοχή της σε υποτιθέμενη εναρμονισμένη πρακτική χωρίς να το αποδειξεί·

- συνάγοντας την ύπαρξη εναρμονισμένης πρακτικής μεταξύ εταιριών δημιουργών ενώ η υποτιθέμενη σύμπραξη μεταξύ εταιριών δημιουργών δεν θα μπορούσε να περιορίσει τον ανταγωνισμό·
- απαγορεύοντας στις εταιρίες δημιουργών «κάθε πράξη ή συμπεριφορά που έχει ίδιο ή παρόμοιο αντικείμενο ή αποτέλεσμα» για τις υποτιθέμενες εναρμονισμένες πρακτικές που οδήγησαν σε εδαφικούς περιορισμούς που περιλαμβάνονται στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης, ενώ συγχρόνως αναφέρει ότι κάθε εταιρία είναι ελεύθερη να ορίσει σε διμερές πλαίσιο το περιεχόμενο των συμφωνιών αμοιβαίας εκπροσώπησης, δεδομένου ότι οι αντιθέσεις αυτές θίγουν την ασφάλεια δικαίου.

Προσφυγή της 30ής Σεπτεμβρίου 2008 — ΚΟΔΑ κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-425/08)

(2008/C 327/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΚΟΔΑ (Κοπεγχάγη, Δανία) (εκπρόσωποι: K. Dyekjær και J. Borum, δικηγόροι)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC) ως προς όλα τα μέρη της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC) όσον αφορά την προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC) καθόσον αφορούν την προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC) όσον αφορά *en ce qui concerne la transmission par câble*·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής της 16ης Ιουλίου 2008 (Υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC) με την οποία διαπιστώθηκε ότι παρέβη τα άρθρα 81 ΕΚ και 53 της συμφωνίας ΕΟΧ διότι χρησιμοποίησε, ή εφάρμοσε *de facto*, στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης περιορισμούς μέλους (άρθρο 1), απένειμ αποκλειστικά δικαιώματα με τις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης (άρθρο 2) και, μαζί με άλλες εταιρίες συλλογικής διαχείρισης, συντόνισε εδαφικούς περιορισμούς κατά τρόπον ώστε να περιορίσει την ισχύ των αδειών που καλύπτουν τα δικαιώματα δημόσιας εκτέλεσης για τη μετάδοση μέσω διαδικτύου, δоруφόρου ή καλωδιακώς στο εθνικό έδαφος καθεμιάς από τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης (άρθρο 3).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει:

- ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω τυπικής πλημμέλειας, καθόσον αποκλίνει προδήλως από την ανακοίνωση αιτιάσεων ως προς ένα ουσιώδες στοιχείο·
- ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι νομικώς πλημμελής, καθόσον, πρώτον, δεν αποδείχθηκε ότι η προσθήκη από την προσφεύγουσα στις συμφωνίες αμοιβαίας εκπροσώπησης εδαφικών περιορισμών για τη μετάδοση μέσω διαδικτύου, δоруφόρου ή καλωδιακώς προκύπτει από εναρμονισμένη πρακτική με τις εταιρίες συλλογικής διαχείρισης άλλων κρατών που μετέχουν στη συμφωνία ΕΟΧ και, δεύτερον, οι εδαφικοί αυτοί περιορισμοί δεν περιορίζουν τον ανταγωνισμό.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η παράβαση δεν αποδείχθηκε όσον αφορά τις άδειες των δικαιωμάτων καλωδιακής αναμετάδοσης.

Προσφυγή της 1ης Οκτωβρίου 2008 — ΑΚΜ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-432/08)

(2008/C 327/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: H. Wollmann και F. Urlesberger, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 231, παράγραφος 1, ΕΚ, την απόφαση της Επιτροπής όσον αφορά την ΑΚΜ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή αφορά την απόφαση C(2008) 3435 τελικό της Επιτροπής, της 16ης Ιουλίου 2008, που εκδόθηκε στην υπόθεση COMP/C2/38.698 — CISAC, με την οποία η Επιτροπή κήρυξε την εναρμονισμένη πρακτική σχετικά με την αμοιβαία χορήγηση δικαιωμάτων δημιουργού επί μουσικών έργων μεταξύ εταιριών συλλογικής διαχείρισης που ανήκουν στην Confédération Internationale des Sociétés d'Auteurs et Compositeurs (στο εξής: CISAC) ασύμβατη με το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΕΕ.

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης στο μέτρο που η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η ΑΚΜ, εφαρμόζοντας στις συμβάσεις της αμοιβαίας εκπροσώπησης περιορισμούς μέλους που περιλαμβάνονται στο άρθρο 11, παράγραφος 2, του υποδείγματος συμβάσεως της CISAC ή εφαρμόζοντας *de facto* τους περιορισμούς μέλους και συντονίζοντας εδαφικούς περιορισμούς των αδειών, παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ, και στο μέτρο που η Επιτροπή επέβαλε στην ΑΚΜ να σταματήσει τις παραβάσεις αυτές.

Η προσφεύγουσα στηρίζει την προσφυγή της στους εξής λόγους ακυρώσεως:

Η προσφεύγουσα προβάλλει πρώτον ότι η σχετική με τα πραγματικά περιστατικά διαπίστωση της Επιτροπής είναι εσφαλμένη όσον αφορά την εφαρμογή των περιορισμών μέλους από την ΑΚΜ. Η Επιτροπή δεν προσκόμισε καμία απόδειξη που να αποδεικνύει την πραγματική εφαρμογή ενός τέτοιου περιορισμού από την ΑΚΜ. Αντιθέτως, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της αποδείξεις για το ότι η ΑΚΜ ακολουθούσε μία «ανοιχτή πολιτική μέλους». Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το γεγονός ότι είχαν προβλεφθεί εξαιρέσεις, σιωπηρώς τουλάχιστον, στις συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης της ΑΚΜ και στις ισχύουσες ρήτρες συμμετοχής και ότι οι ρήτρες αυτές δεν περιλαμβάνονταν πλέον στις συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης *conclus par AKM*.

Εξάλλου, το άρθρο 3 της απόφασης της Επιτροπής, με το οποίο προσάπτεται στην ΑΚΜ ότι «παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ και το άρθρο 53 ΕΟΧ συντονίζοντας εδαφικούς περιορισμούς με τους οποίους η ισχύς της άδειας περιορίζεται στο εθνικό έδαφος καθεμιάς εταιρίας συλλογικής διαχείρισης», αντιφάσκει με το σκεπτικό της απόφασης. Ειδικότερα, το κείμενο της απόφασης δεν περιλαμβάνει έναν περιορισμό για το καθένα από τα είδη αναμετάδοσης (δоруφωρική, μέσω διαδικτύου και καλωδιακή) που αναφέρει η Επιτροπή στις εκτιμήσεις της.

Επιπλέον, οι υφιστάμενοι εδαφικοί περιορισμοί των αδειών που περιλαμβάνονται στις συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης της ΑΚΜ δεν είναι το αποτέλεσμα εναρμονισμένης πρακτικής. Για να αποδείξει την εκ προθέσεως σύσταση συμπράξεως, η Επιτροπή στηρίχθηκε απλώς στο γεγονός ότι οι συμβάσεις αμοιβαίας εκπροσώπησης των ευρωπαϊκών εταιριών συλλογικής διαχείρισης ακολουθούσαν στην πράξη ένα ομοιόμορφο σύστημα. Ωστόσο, η παράλληλη αυτή συμπεριφορά εξηγείται απλώς από τη δομή της παραδοσιακής αγοράς και από το νομοθετικό πλαίσιο της δραστηριότητας των εταιριών συλλογικής διαχείρισης των δικαιωμάτων του δημιουργού.

Εξάλλου, η απόφαση της Επιτροπής παραβιάζει την αρχή της σαφώνειας δεδομένου ότι από το άρθρο 4, παράγραφος 2, της απόφασης δεν προκύπτει με σαφήνεια τι νοείται ως απαίτηση «ελέγχου» ορισμένων συμβατικών διατάξεων.